

Inici / Actualitat / Columnistes

Esborrar Joan Fuster

per Salvador Vendrell

Columnistes

Dijous, 24 de març de 2022 - 06:00h

PARLEM-NE

«Els alumnes de Sueca es sorprenien en comprovar que els de Barcelona sabien tots parlar perfectament en català, però que, entre ells, gairebé sempre, feien servir el castellà.»

Salvador Vendrell

Esborrar Joan Fuster

Si creus en el periodisme independent i en valencià, agermana't a La Veu. A més, ara podràs desgravar-te fins el 100% de la teua aportació. [Informa-te'n ací.](#)

Fa un bon grapat d'anys, uns professors de l'Institut Joan Fuster de Barcelona de l'assignatura de català es posaren en contacte amb el departament de la mateixa assignatura de l'Institut Joan Fuster de Sueca. Volien conèixer el poble de l'escriptor que li havia donat nom al seu institut i demanaven que s'iniciaren uns encontres amb alumnes. Al mateix temps, volien aprofitar la trobada perquè els alumnes treballaren i conegueren, en la pràctica, els dos dialectes de la llengua. Aquell intercanvi, que es considerà que havia de ser per a joves de primer de batxiller, es va fer durant uns quants anys i va ser una experiència que es valorà com a molt positiva. Encara hi ha exalumnes dels dos instituts que segueixen mantenint relació i continuen visitant-se quan tenen ganes i poden. De Sueca anaven un quants dies allà, entraven a les seues classes i, a més a més, feien activitats extraescolars com anar al teatre, visitar museus... Coneixien l'institut de Barcelona, veien com s'hi treballava i feien una aproximació a la vida cultural de l'entorn escolar. Després, cada alumne menjava i dormia en casa del company que li pertocava, al qual havia conegut prèviament a través de correus electrònics. No existien encara les plataformes com ara WhatsApp, Instagram, Facebook... Després, els de Barcelona venien a Sueca i s'hi feia el mateix. Recorde que els alumnes de Sueca es sorprenien en comprovar que els de Barcelona sabien tots parlar perfectament en català, però que, entre ells, gairebé sempre, feien servir el castellà. El català només l'utilitzaven per a parlar amb els joves de Sueca i amb els professors. S'hi podia comprovar que la qüestionada immersió lingüística els donava el coneixement de la llengua, però que no garantia l'ús social.

Dic això, perquè sí que són importants els noms de les coses. Segur que no s'hagueren fet aquelles activitats, si l'institut de Barcelona no haguera tingut el nom del nostre escriptor. Per això em toca molt el tendre llegir en la premsa que aquell institut del barri de Sant Andreu de Barcelona ha canviat de nom. Ara l'institut Joan Fuster es diu Dolors Aleu, una de les tres dones que es disputa l'honor de ser la primera metgessa a l'estat espanyol. Una persona que mereix també que tinga un reconeixement en una institució acadèmica, però que no cal que siga la que ja tenia un nom ben digne.

El motiu del canvi no té res a veure en cap rebuig a l'obra, al pensament o la persona de Joan Fuster. El que vol la comunitat educativa del centre és que s'oblidi la desgràcia que va patir un jove professor, Abel Martínez Oliva, que, el 20 d'abril de 2015, va morir. Aquell dia, el professor va sentir rebombori en una aula, hi va anar a veure què passava i un alumne li va disparar amb una ballesta i el va matar. Des d'aquells fets, la comunitat educativa comprova que cada any baixen les matrícules al centre malgrat totes les actuacions que l'equip directiu, l'AMPA i el Consell Escolar fan per tal d'intentar que s'oblidi aquell fet tan tràgic. I pensen que l'estigma d'aquella desgràcia influeix en les famílies a l'hora d'elegir centre. El problema, diuen, és que només cal teclejar el nom de l'institut en qualsevol cercador d'internet i et recorda la

desgràcia. No crec que el més educatiu siga amagar un fet tan tràgic, oblidar-lo, com volen els membres d'aquella comunitat educativa. Potser caldria recordar-lo sempre i, sobretot, recordar el professor que va donar la vida. Dels fets tràgics també s'aprén i haurien de saber que, si taquen la porta a la realitat, els entrarà per la finestra.

Encara com l'Associació veïnal «La Segrera es mou» no està d'acord en el canvi de nom de l'institut. No vol que es condemne Joan Fuster a l'ostracisme i considera injustificada i inconvenient la substitució de nom i encara més quan enguany se celebra l'Any Fuster. No es poden negligir els mèrits de Fuster i, per això, l'associació veïnal té molt clar que «Aquesta no pot ser ni l'aportació d'Educació ni la de Barcelona a l'any Fuster». «És per això que, que amb les entitats del territori (Navas-Congrés-Sagrera i tot el districte de Sant Andreu...) que s'hi vulguen sumar, demanem a les autoritats la restitució del nom al nostre institut».

- **Subscriu-te gratuïtament al nostre butlletí de notícies destacades**

Més llegides

1. **Retiren una falla que denuncia el sensellarisme després de patir actes vandàlics**

2. **Una vintena de municipis valencianoparlants mantenen la toponímia exclusivament en castellà**

3. **El Govern d'Espanya reconeix la sobirania del Marroc sobre el Sàhara Occidental amb l'oposició de Podem**

4. **Desarticulada una secta que cometia abusos sexuals a Vistabella del Maestrat**

5. **Tal dia com hui del 1885 va nèixer el pintor i il·lustrador Josep Segrelles a Albaida**

Aquest diari es finança en part gràcies a la publicitat. T'agraïrem que desactives l'AdBlock.

Aquest diari es finança en part gràcies a la publicitat. T'agraïrem que desactives l'AdBlock.